

Kommuneraadene denne Ret, og det hører ikke hjemme, naar man først har givet dem denne Ret, ved det derefter følgende Spørgsmaal, om de ogsaa skulde have denne Ret over Brugsforeningerne eller kun over de handlende; for saa hellige mener jeg ikke, Brugsforeningerne ere, at man skulde kunne tillade en Myndighed over for de handlende, som man slet ikke skulde kunne tænke sig indført over for Brugsforeningerne. Er man altsaa kommen til det Resultat, at man bør give Kommuneraadene denne Myndighed, saa mener jeg i Grunden, at man har overstredet Rubicon, saa mener jeg nemlig ikke, der bliver ret megen Mening i den Myndighed, man vil give Kommuneraadene, uden de ogsaa saa den over for Brugsforeningerne. Der vilde blive en alt for stor Fristelse til at oprette Brugsforeninger imod „deres naturlige Opgave“ — thi det vil jeg indrømme den højtærede Minister, at saadanne Brugsforeninger, der maaske kun havde til Formaal, at fordele Brændevin, med Føje kunde betegnes saaledes —, hvis det blev Enden paa denne Behandling, at Kommuneraadene fik absolut Magt over Maksimumsantallet af handlende, altsaa ogsaa til at sætte dette lig Nul, men ingen som helst Myndighed fik over for Brugsforeningerne. Af denne Hovedgrund: at der ellers ikke vilde blive — forekommer det mig — ret megen Konsekvens eller Mening i Kommuneraadenes Myndighed, er det, at jeg, naar jeg først — om end tvivlende — er kommen til det Resultat at maatte følge Flertallet paa det Punkt, ogsaa vil følge det paa det næste af deres Forslag, Forslaget under Nr. 52.

Maatte jeg endnu kun indstøde, at naar jeg her har udtalt mig saa stærkt som jeg har, mod det reaktionære Syn, der havees paa Brugsforeningerne, og mod den ofte imaalige Forsølgelse, hvorfor de have været Genstand, og naar jeg har maattet rette en Del af denne min Protest ogsaa mod den højtærede Minister, for saa vidt angaar hans Forslags § 29, vil jeg dog tilføje, at jeg paa den anden Side for ganske nylig har haft Lejlighed til at se i Praksis, at den højtærede Minister dog ikke følger denne Bevægelse i sine yderste Konsekvenser. Det har været mig en Glæde at se, at den ærede Minister ikke er bange for at holde igen, hvor en alt for tjenstvirig Politimester, end-

ogsaa med Tilslutning af vedkommende Amtmand, vilde gaa mod en Ret, som Forbrugsforeningerne utvivlsomt have efter den bestaaende Lovgivning. Men som det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) ogsaa sagde forleden: Det er jo ikke med den nuværende Minister for Ole, at man skal give Love, vi maa tage Hensyn til alle fremtidige Muligheder i saa Henseende. Endnu skal jeg kun sige til den ærede Ordfører: Han omtalte to Andragender, et fra Fællesforeningen for Danmarks Forbrugsforeninger og et fra Fællesforeningen for ydste Forbrugsforeninger. Det sidste maa bero paa en Misforstaaelse, thi den Forening bestaar ikke længere, den er fra 1ste Januar 1896 slaet sammen med Fællesforeningen for Danmarks Forbrugsforeninger, der væsentligt havde sin Tilslutning paa Sjælland, saaledes at der nu kun er en for hele Landet gældende Fællesforening, hvis Bestyrelse har indgivet det Andragende, som den ærede Ordfører først omtalte.

J. Jensen (Kjøbenhavns, 10de Valgkreds): Da jeg allerede ved 1ste Behandling af denne Sag har haft Lejlighed til at udtale mit principielle Standpunkt til den, skal jeg ikke komme videre ind derpaa. Jeg kunde have ønsket at gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth), i Anledning af nogle Udtalelser, han lod falde om mit Standpunkt under Behandlingen af en anden Lov, men da det ærede Medlem ikke er til Stede, skal jeg afstaa herfra; forhaabentlig faar han Lejlighed til at komme, inden denne Sag forlader Folketinget. Jeg skal derimod gøre nogle Bemærkninger, særlig til de Vædringsforslag, hvortil jeg er Medforslagsstiller, og som jo i Hovedsagen alle sammen gaa ud paa at bringe Lovforslaget i Overensstemmelse med den Anskuelse, jeg nærer, nemlig den, at man ikke skal etablere en Ordning af Beværternæringen, som ligner den, der eksisterer for Apoteker, Lotterikollektioner og lignende. De Vædringsforslag, jeg og min Medforslagsstiller have stillet, gaa ud paa at forme Loven i en saadan Skikkelse, at det bliver en Næringslov i al Almindelighed for Beværternæring. Vi have foreslaet at § 1 skal udgaa, fordi den opretholder et ganske uheldigt Forhold med Hensyn til forskellige